

Izhaja:

10. in 25. vsakega
mesca.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto IV.

V Celovci 25. maja 1885.

Št. 10.

KOROŠCI!

V kratkem bote volili poslance za državni zbor na Dunaji. Volili jih bote za šest let, zato glejte, da izvolite take može, ki bojo v teh šestih letih tudi v resnici kaj storili za vas, volite katoliško-konservativne može!

Naši poslanci se bojo z besedo in djanjem potegovali za te reči:

1. da stopi v veljavo krščanska vera, in da se zabranijo take postave, ki bi bile nasprotne sv. katoliški cerkvi; posebno tedaj za krščanske šole, in pa za to, da dobimo več duhovnikov, katerih zdaj tako primanjkuje;

2. da se v resnici dajo vsem narodom enake pravice, in s tem konec naredi prepiru med narodi;

3. da se red napravi v gospodarstvu, da se ne bojo ljudje zavistno vojskovali drug z drugim, ampak da najde pošteno delo kmeta, rokodelca in kupčevalca svojo brambo in svojo plačo;

4. da se varčno gospodari z državnim premoženjem, da se davki pravično razdelijo in če mogoče zmanjšajo, ne samo cesarski davki, koleki in pristojnine, ampak tudi deželne in občinske priklade, ki se jih zdaj ne moremo izogniti zavoljo nekterih državnih postav;

5. za take postave, da se znebimo postopačev, in da dobimo dobrih poslov, da pride boljši red v občinsko upravo in domovinsko pravico;

6. za postave proti oderuhom, in da se kmet ne bo smel preveč zadolžiti, da se zmanjšajo uknjiženi dolgovi s pomočjo države, da se zniža prepisnina po dedščinah, in več takih reči, o katerih sklepati deželni zbor nema oblasti;

7. da se olajšajo ali spremenijo vse tiste postave in vsi ukazi, proti katerim ljudje največ tožijo; na pr. da se odpravi legaliziranje ali vsaj omeji; da naj hodijo otroci namesto osem le šest let v vsakdajno šolo, potem pa nekaj časa v nedeljsko šolo.

Stojmo trdno, da pošlje vender enkrat tudi Koroška dežela take poslance na Dunaj, kakor si jih svitli cesar in mi želimo. Naši poslanci naj delajo za blagor in za mir med narodi mogočne Avstrije, in naj podpirajo sedajno vlado, ki je za Korošce že več storila, kakor vse prejšne.

To bote dosegli posebno Vi volilni možje iz kmetiških občin, ako volite sledeče može, ki jih Vam priporočamo. Poznamo jih, da so poštenjaki in da Vam dobro hočejo, da so možaki, vredni, da jim zaupate:

Naši kandidati so:

Za kmečke občine **Celovškega** in **Velikovškega** okraja:

Nj. eksclenca gospod **Feliks baron Pino,**

c. k. kupčijski minister.

Za kmečke občine **Beljaškega** in **Borovskega** okraja:

Gospod **Andrej Einšpieler,**

c. k. profesor v pokoju.

Za kmečke občine **Spitalskega** in **Št. Mohorskega** okraja:

Gospod **Janez Peitler**,

posestnik in župan v Rennwegu.

Za kmečke občine **Št. Vidskega** in **Volšberškega** okraja:

Gospod **Juri Pongratz**,

posestnik in župan v Št. Andražu.

Korošci! Ti možje hočejo dati Bogu kar je Božjega, in cesarju, kar je cesarjevega; volite jih enoglasno! Pokazite da ljubite svojo domovino, da razumete, kaj je Koroški deželi v prid, in da se znate tudi možko potegniti za to, kar ste spoznali za dobro!

Franz baron Reyer,

načelnik kat. konservativnega volilnega odbora.

Andrej Einspieler, c. k. profesor v pokoju; Rudolf baron Mandorff; Fried. Rupper, hišni posestnik v Celovcu; Filip Haderlap, vrednik; August Bulacher, dekan v Sovodji; Henrik Angerer, provizor v Kremsbrücke; Kristijan Illwitzer, krčmar v Kremsbrücke; Janez Wirnsberger, krčmar v Rauchenkatsch; Šimen Zojer, župnik v Št. Petru; Jožef Lassnig, župnik v Maltheinu; Vinko Gimpl, župnik v Twengu; Janez Heiser, župnik v Radentheinu; Jožef Fritzer, župnik v Dobrihah; Franz Kornke, prošt v Brežah; Jožef Spitzer, kanonik v Brežah; Janez Winkler, v Št. Salvatorju; Janez Sirnik, provizor v Građeu; Jožef Käfer, župnik v Motnici; Jožef Zollner, provizor v Oberhofu; Julij Nepomutzky, župnik v Št. Štefanu; Šimen Komposch, župnik v Selčah; Alojzij Hainzl, urar v Brežah; Jožef Zechner, hišni posestnik v Brežah; Janez Leitgeb, posestnik v Ravnici; Janez Lechner, posestnik v Ausserteuchen; Jakob Unterhössl, posestnik v Šmarjeti; Tomaž Müller, trgovec v Labudu; Jožef Zojer, dekan v Volšberku; Janez Mossier, župnik pri sv. Jeri; Jožef Blaas, župnik v Št. Mihelu; Jožef Hausberger, župnik v Šmarji; Janez Joham, provizor v Borštu; Ignacij Witzmann, provizor v Kampu; Jožef Katsich, župnik v Šmarjeti; Šimen Salzmann, župan v Borštu; Jur Schönhart, župan v Šmarjeti; Mat. Hafner, župan v Šmihelu; Valentin Scharf, župan v Gozdu; Karl Pötsch, župan v Št. Štefanu; Luka Piskernik, župan v Beli; Franc Reš, trgovec v Št. Miklavžu; Jakob Rogatsch, posestnik na Rudi; Aleš Otič, posestnik v Šmartnu; Janez Mauchler, posestnik na Rudi; Pij Tatsch, posestnik v Št. Štefanu; Franc Tchernigg, posestnik v Št. Štefanu; Janez Tschernigg, posestnik v Aichbergu; Jožef Gritsch, posestnik v Št. Štefanu; Mat. Scharf, posestnik v Borštu; Jakob Karl, trgovec v Volšberku; Val. Galé, posestnik na Vratah; Jakob Koller, posestnik v Maglern; Josip Sajovic, grajščak v Polheimu; Miha Mosser, posestnik v Reinsbergu; Janez Šumah, posestnik v Sinčivesi; Janez Mosser, posestnik v Šmarjeti; Jožef Pitter, krčmar v Š Jakobu; M. Turker, trgovec v Volšberku; Janez Rainer, posestnik v Št. Petru; Jur Gönizer, posestnik v Spodnjem Dravbregu; Franc Kogelnik, posestnik v Černečah; J. Franzisci, dekan v Grafendorfu; H. vitez Gallenstein, župnik v Reisach; Janez Koller, župnik v Kirchbachu; P. Franc Atzl, samostanski predstojnik v Kočanah; P. Bazilij Gruber, provizor v Kornatu; J. Hartlieb, župnik v Liesingu; P. Peregrin Egger, provizor v Št. Loreneu; P. Janez Laugges, župnik v Lukavi; P. Karl Konrad, provizor v Virmljah; Janez Funder, župan v Bruggen; Jur Reš, župan v Blatu; Miha Ladinek, župan na Diekšah; Janez Stangel, župan v Švečah; Franc Merlak, trgovec in podžupan v Velikovecu; Janez Steinbuch, posestnik v Libučah; Peter Weiss, posestnik v Dvoru; Anton Božič, krčmar v Apačah; J. Stečnik, trgovec v Apačah; Franc Miklavec, trgovec v Pliberku; Tomaž Cikulnik, trgovec pri Mrzlivodi; Jožef Janežič, posestnik v Lješah; Gregor Janežič, posestnik v Podgorjah; Jan. Tobeitz, župnik v Št. Andražu; Jožef Söllner, župnik pri sv. Urhu; J. Harter, kovač v Št. Andražu; L. Serajnik, prošt v Tinjah; V. Karpf, farni oskrbnik v Tinjah; Urban Miklav, provizor v Šmihelu; Dragotin Bauer, župnik v Št. Lipšu; Miha Vank, župnik v Otmanjah; Janez Štibere, župnik v Timenici; Jožef Anderjaš, župnik v Št. Tomažu; Val. Božič, župnik v Pokrčah; Šimen Greiner, provizor v Žrelcu; Anton Valentinič, prošt v Podkrnosu; Anton Trobež, župnik v Radišah; Val. Wegscheider, posestnik v Radentheinu; Luka Vršek, provizor v Medgorjah; Janez Bergner, posestnik v Motnici; Miha Fuchs, posestnik v Otmanjah; Janez Fercher, posestnik na Viču; Janez Peitler, župan v Rennwegu; Peter Ramsbacher, posestnik v Griesu; Franc Muri, deželni poslanec in župan pri Jezeru; Miha Zablačan, trgovec v Glinjah; Marka Ogriz, posestnik v Slov. Plajberzi; Martin Stieh, župan v Svetnej vesi; Jan. Messner, župan v Št. Vidu; Franc Jožef Grafenauer, orgljarski mojster v Brdu; Vojteh Perkovnik, posestnik v Reipersdorfu; Janez Gruber, posestnik v Pöllingu; Jur Kochgruber, župnik v Staremdvoru; Mat. Grösser, župnik v Kotarčah; Peter Zechner, posestnik v Kotarčah; Konrad Baumgartner, župnik v Maria Waitschach; Mat. Staudacher, župnik v Hüttenbergu; Janez Inanger, župnik v Hohenpressen; P. K. Meyer, župnik v Wietingu; P. Bernard Wieher, župnik v Malem Št. Pavlu; K. vitez Steinberg, kurat v Svincu; Jožef Safron, župnik v St. Walburgen; Jožef Stefaner, župnik v Löllingu; M. Vedenik, provizor v Višnji Bistrici; Jožef Fuchs, grajščak v Eppersdorfu; Jožef König, posestnik v Wietingu;

Ferdinand Pucher, župnik v Št. Štefanu; Andrej Wieser, dekan v Grabštanji; Štefan Primož, posestnik v Vuhljah; Jožef Ambrož, posestnik v Sepcu; Gregor Tavšič, posestnik v Replah; Val. Veračnik, posestnik v Replah; Franc Karničnik, posestnik v Ribnici; Jožef Tavšič, posestnik v Dražjivesi; Janez Heiss, hišni posestnik v Spitalu; J. Schwarzl, župan v Mostiču; Friedrich Neste, dekan v Beljaku; Gregor Einšpieler, mestni kaplan v Beljaku; Janez Schwingshackl, mestni kaplan v Beljaku; Matija Drobivnik, župan v Medgorjah; Jur Drobivnik, posestnik v Medgorjah; Jožef Pajer, pek v Volsberku.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Pozor, volilni možje!) Volilni možje, ki volijo v Velikovcu, se bojo zbirali v gostilnici pri Čeligi-ju, kakor lani. V Beljaku se bojo naši zbirali pri Hohenbergerju zraven cerkve.

V Celovcu so se lani volilci podali kar na dvorišče deželnega dvorca (Landhaus).

Povsodi morate paziti, gospodje volilni možje, da ste že nekaj minut pred določeno uro na volilnem mestu vsi zbrani, kajti če imate takrat večino, izvolite iz svoje srede 3 može v volilno komisijo. (§. 28. volilne postave.)

Komisar imenuje potem 3 ude v komisijo, vseh šest skupaj pa izvoli spet enega, da jih je sedem. Ako bi dvakrat volili, pa bi sedmi ud ne mogel dobiti večine (ako bi namreč 3 iz komisije glasovali za volilca A. 3 pa za volilca B.), potem imenuje komisar sedmega uda.

Ko ste oddali vsak svoj glas, ne smete iti še domu, ampak počakati, da se za gotovo izvé, kdo je voljen. Zna namreč priti do ožje volitve in takrat morate biti spet na svojem mestu. Verjemite, da liberalcev nobeden ne odide.

Iz Št. Janža v Rožnej dolini. (Volilni možje! premišljajmo to!) Politična uravnava (politische Verwaltung) je naše dni za kmečke občine strašansko sitna in težavna. Liberalni gospodje so osnovali okrajne glavarije (Bezirkshauptmannschaften), ki so gospodom uradnikom (beamterjem) dokaj ročne in ljube, nam prebivalcem pa dokaj nadležne in sitne. C. k. oblastnije naj bi bile blizo in v sredi ljudstva, ne pa po 10—12 ur hodá oddaljene. Meni se dozdeva, da bi za nas kmečke ljudi bila velika dobrota in sreča, ako bi se okrajne glavarije razkosale in se postavile spet stare okrajne predstojnije (Bezirks-Vorstellungen ali Commissariate.) Kako ročno bi bilo, ako bi v Borovljah, Rožce, Šent-Paternijonu, Podkloštru, Trbižu bile vse tri oblastnije, s katerimi imamo mi kmetje največ opraviti, namreč: okrajna predstojnija, sodnija in davkarija! Iz Šent-Marjete mora vpehani in zdelani kmet trkati skoz Borovlje tri ure dalej v Celovec: — iz Podgorjan mora skoz Rožak 6 ur dalej v Beljak; — iz Štokenboja skoz Paternijon v Beljak, — iz Šmrč pri Št. Jurji na Zili skoz Podklošter v Beljak, — iz Lipaljevesi pri Pontabli skoz Trbiž v Beljak in tako dalej. Ni dolgo, kar sem prebiral štenografične zapisnike našega deželnega zbora. V 12. seji leta 1873 se je ta reč obravnavala v deželnem zboru in naš kandidat gosp. A. n. d. Einšpieler se je možko poganjal za to, naj se politične oblastnije tako prenaredijo, kakor sem zgorej omenil. Pa liberalni gospodje, ki se za naše težave in potrebe malo

brigajo, tega niso dovolili. Zato se bo gosp. Einšpieler, ako ga zvolimo, poganjal tudi v državnem zboru. Tu bode pa gotovo več zdalo. Volilni možje Belaškega in Borovskega okraja, premišljajte te moje besede in volite tako, kakor najbolj kaže za ubogo ljudstvo, ki vas je volilo!

Iz Bekštanja. (Gosp. Wrann in Mallepošta.) Slišal sem, da g. Wrann obeta, če ga izvolimo za poslanca, da nam bo pridobil Mallepošto, ki pojde skozi celo Rožno dolino. Zvedel sem pa, da je g. Einšpieler tudi za to, in on nam bo veliko prej kaj pridobil, ker bo hodil z večino in v prijaznosti z gospodom kupčijskim ministrom Pinom. Gosp. Wrann ne bo nič dosegel, ker hodi s tisto liberalno stranko, katera živi v večnem prepiru z ministri. Kdo bo potem verjel, da mu bojo ministri Mallepošto kar v skledi prinesli naproti?! Saj je Wrann že šest let poslanec, ali do zdaj še ni imel časa, misliti na to? Ne boš Jaka, pred volitvami vsak obeta, kar koli ljudje hočejo, potem pa nič ne stori. Gosp. Einšpielerja pa poznamo že dolgo let, in vemo, kako možko se poteguje za Slovence v deželnem zboru. Če hočejo volilni možje delati po naši volji, naj dajo svoje glase g. Einšpielerju.

Iz Brda na Zili. (Poslanec Nischelwitzer in — Zila.) Mi Zilani, kar nas je pod Šmohorsko sodnijo, volimo s Spitalskim okrajem svojega poslanca. Slišali smo, da je bil naš dosedajni poslanec, nemški liberallec Nischelwitzer v Šmohoru, in da je obetal, da se bo zidala državna cesta in da se bo Zila uravnala tudi na spodnjem koncu. Do zdaj je bila uravnana samo zgorej pri Nemcih. Gospod Nischelwitzer je pa menda zvedel, da smo mi nevoljni zavolj tega, zato je obljubil, da se bo zdaj tudi spodej delati začelo. Če je pa g. Nischelwitzer tako mogočen, kakor se dela, zakaj ni že poprej skrbel za nas? Saj sedi tudi v deželnem zboru! Mi nič prav ne verjamemo njegovim obljubam. Njegova liberalna stranka nič več ne opravi, ker je na Dunaji v manjšini; zato nam tudi Nischelwitzer ne bo mogel nič pomagati. Zato je bolje, da volimo konservativnega Nemca, župana Peitlerja iz Rennwega. Ta se bo pridružil večini in bo tedaj prej kaj dosegel za nas, kakor Nischelwitzer. Liberalci odrekajo vladi še davke, kako bo potem pomagala brez denarja? Če smo tedaj pametni, ne bomo volili Nischelwitzerja, Wranna, Laxa in drugih liberalcev, ampak gospode Peitlerja, Einšpielerja, Pongraca in ministra Pino-ta. Ti gospodje bojo hodili z večino in z vlado, njih beseda kaj velja na Dunaji, in prej nam bojo kaj pridobili oni, kakor pa liberalci, katerih živ krst ne mara več.

Iz Št. Ilja pri Dravi. (Drava in liberalci.) Proti nevednim ljudem se liberalci hvallijo, da so oni to naredili, da se delajo stavbe pri Dravi in pri Zili. Ta je pa čisto bosa. Ko je

prišla velika povodenj na Tirolskem in Koroškem, bili so sedajni ministri precej za to, da je treba pomoči. Ves svet je rekel, da se morajo reke uravnati, sicer zna ta nesreča priti še večkrat. Dovolilo se je tedaj za Tirolce 6 milijonov, za Korošce pa je vlada nekaj zastoj dala, nekaj pa brez obresti posodila več ko 2 milijona. To je storila, čeravno so jej koroški poslanci zmirom kljubovali in jej še kljubujejo. Ja, še davke so ministrom odrekli, in če bi šlo po njih volji, ne bi imeli ministri krajcarja v roki, da bi pomagali Koroščem. Slovenski in konservativni poslanci pa imajo k sreči večino na Dunaji, in tako je dobila vlada denar v roke, da je mogla Koroščem pomagati. Kako se morejo zdaj liberalci hvaliti, da so oni to pridobili, da se ravna Drava?

Ja, res čudni patroni so nemški liberalci. Ko je bila povodenj na Tirolskem in Koroškem, bili so vsi poslanci za to, da je treba pomagati. Pozneje je bila pa povodenj na Poljskem, in vlada je hotela pomagati tudi Poljakom. Na to so pa začeli kričati po svojih časnikih: „Poljakom ne damo nič, za Poljake nemamo denarja.“ Tedaj, ko je pri nas gorelo, so sosedji pomagali gasiti; ko pa pri sosedih gori, ne pustijo liberalci, da bi se jim pomagalo. S takim obnašanjem bojo liberalci zares na sramoto postavili našo deželo. Nikar jih ne volimo!

Iz Borovelj. (Dr. Wrann v Borovljah.) V nedeljo 10. maja prišel je v Borovlje dosedajni poslanec dr. Wrann in se nam spet ponujal za poslanca. Vezal je take otrobe, da ni vredno, na vse odgovarjati; le na nekatere njegove besede hočemo odgovoriti.

1. Rekel je, da „o narodnih rečeh“ se mu govoriti ne zdi vredno, ker se na Koroškem Slovenci in Nemci med seboj „ljubijo“, in živijo v lepem „miru“. — Kaj hočemo na to odgovoriti? Lepo bi bilo, ko bi le res bilo. Kako so na Koroškem Slovenci „priljubljeni“ in kako priljubljen je njih jezik, to čutite, Slovenci, sami. Vse slovenske prošnje, naj bi slovenska beseda stopila v veljavo po šolah in kancelijah, so bile do zdaj še vselej odbite. Ali je to mar „ljubezen“?

2. Nadalje je rekel dr. Wrann, da hočemo mi šole odpraviti in posloveniti. — Mi pa šol nočemo odpraviti: šole so potrebne in so bile že prej, kakor se je liberalizem začel. Pa to je res: mi hočemo krščanske šole, mi hočemo samo šestletno šolo in potem nedeljski nauk, in mi hočemo za slovenske otroke take šole, da se bojo v prvih letih učili po slovensko, v zadnjih letih pa tudi nemško. Dr. Wrann se hvali, da je njegova stranka napravila sedajne šole, kakor bi bile te šole kaka dobrota za ljudstvo! Ali je to res? Pomislite na šolske davke, na kazni zavolj šolskih zamud in na pritožbe, ki so prišle od Trbiža do Šmarjete zoper sedajno šolo. Ali se to ne pravi, resnico prekučniti na glavo?

3. Dr. Wrann je rekel, da se otroci zdaj učijo slovensko in nemško. — Čudimo se, kako si je upal to praviti Borovčičem, ki vendar dobro vejo, da so šole v Borovljah skoraj čisto nemške. V prvem letu nekaj mesecev menda pokažejo otrokom slovenski „abc“, potem je pa skozi sedem let vse nemško, tako da otroci ne znajo po slovensko pisati in brati, od nemškega poduka pa

le malo zastopijo, v prvih letih čisto nič. Ali ni škoda za zlati čas mladih let? Še slabejše se godi Slovincem okoli Celovca in na Zili. Kako si potem upa dr. Wrann govoriti, da se v šolah uči slovenske in nemško v enaki meri?!

4. Dr. Wrann je rekel, da se hočejo Poljaki odtrgati od našega cesarja. To pa ni res. Res je le to, da nemški liberalci hočejo Poljake (Galicijo in Bukovino) odcepiti od Avstrije, da bi toliko ložej stiskali Čehe in Slovence, potem pa sčasoma nemško-slovanske dežele ponudili Bizmarku. Zdaj pa jim še Poljaki to branijo.

5. Kranjcem in koroškimi Slovincem pa je dr. Wrann očital, da se hočejo združiti s Hrvati in Srbi. Kaj je na tem? Toliko da mi do zdaj še nismo mislili na to. Take reči prepuščamo svitlemu cesarju in državnemu zboru. Wrann je to trdil, dokazal pa ni, kakor je že šega pri liberalcih.

6. Dr. Wrann je pa tudi še to rekel, da sedajna vlada slabo gospodari in da zmirom povišuje davke. Na to moramo pa nekaj več odgovoriti.

Res je, da je sedajna vlada upeljala nekatere nove davke, na pr. na kofé in na petrolej; in res je tudi, da jej vender še primanjkuje denarja. Prašam pa vsacega pametnega človeka: Če je bil oče zanikern gospodar, in zapusti sinu raztrgane strehe, prazne hleve in dolgove več, kakor je cela kmetija vredna, — ali zamoremo sina zmiriti slabega gospodarja, če v šestih letih ni mogel vse na novo zidati, živino nakupiti, bratom in sestram izplačati dote in zraven tega še poplačati vse dolgove? To je nemogoče. Ravno tako je bilo sedajni vladi nemogoče, da bi bila v šestih letih vse popravila v gospodarstvu, kar so liberalci pokazili v 20 letih. Celih dvajset let so gospodarili liberalci, in kako so gospodarili, hočem omeniti le nekoliko:

Delali so strašno potrato. Odrpi so vse polno novih kancelij in šol, da so svojim ljudem priskrbeli gotove in dobre službe. V desetih letih, od 1868 do 1878 so državni stroški narastli za 104 milijone vsako leto. Zato so pa tudi davki zmirom rastle. Pa vender jim je še zmirom zmanjkovalo denarjev, in zato so hodili k bogatim judom iskat na posodo. Pomnožili so državne dolgove za 500 milijonov, in od teh je treba zdaj plačati obresti. Leta 1868 smo plačali za obresti 99 milijonov, leta 1878 pa že 155 milijonov, tedaj za 56 milijonov več. Da bi si pa pomagali v teh denarnih zadregah, hoteli so gruntne davke povišati za 7 milijonov, toda naši slovenski in konservativni poslanci zabranili so jim to šo o pravem času. Inženirji in cenilci so lazili toliko let okoli, merili in cenili, da je učenitev veljala 52 milijonov; to pa vse zato, da so liberalni gospodje prav dolgo jedli iz korita. Liberalci so zidali mnogo dragih, pa nepotrebni železnice, pri katerih so svojim prijateljem naklonili mastne službe, plačati je moral pa kmet in obrtnik, čeravno je imel od železnice le malo koristi. Za take železnice je šlo l. 1868 še 10 milijonov, l. 1878 pa že 21 milijonov. Z judovskimi bogataši so bili liberalci najboljši prijatelji, zato so jim dovolili, da so smeli svobodno odirati ljudstvo. Dovolili so jim,

delati vsakovrstne sleparske banke, pri katerih so ljudje zgubili več ko 1200 milijonov glđ.

Tako je bilo gospodarstvo liberalcev, ki se g. dr. Wrannu tako dopade. Ko so l. 1879 svitli cesar poklicali grofa Taaffeja, sedajnega prvega ministra, naj bi državni voz potegnil iz tiste luže, kamor so ga bili zavlekli liberalci, bil je ta gospod v veliki zadregi. Bogatemu judu Rothschildu je bilo treba precej plačati 30 milijonov, ki jih je posodil le za kratek čas. Od vseh strani so ljudje vpili na pomoč, saj prej ni pomagala nobena prošnja. Minister Dunajevski je potem vzel gospodarstvo v svoje roke, in v šestih letih je prišel tako daleč, da mu zdaj nič več ni treba posojil iskati pri Judih. Temu se moramo tem bolj čuditi, ker se je v tem času toliko milijonov porabilo za koristne in potrebne reči, kakor: za vodne stavbe na Tirolskem 6 milijonov, za stavbe na Koroškem 2 miliona, za vojsko v Bosni in Dalmaciji 38 milijonov, za nově železnice 90 milijonov, in še veliko drugega. Zraven tega se je kupila Elizabetina železnica za 27 milijonov, Franc Jožefova za 42 milijonov. Sploh se je državno premoženje v tem času pomnožilo za 200 milijonov. Zato, gospod Wrann, od gospodarstva kar tiho bodite!

Iz Roža. (Koga bomo volili?) To je pa res čudno, da nam nemški liberalci za poslanca silijo spet tistega dohtarja Wranna iz Vrbe. Kaj pa je še storil za nas? Slišali smo, da so koroški poslanci na Dunaji glasovali za to, naj se sedajni vladi ne dovolijo nobeni davki. V deželnem zboru so pa prosili vlado za pomoč, da bi se naredile brambe pri Dravi in pri Zili. Kako se pa to vjema? Kako bo vlada pomagala z denarjem, če jej pa odrečejo davke? Vlada je Korošcem res dala okoli treh milijonov podpore, pa to je bilo mogoče le potem, ko so jej slovanski in katoliški poslanci dovolili davke. Še pri cesarju so prišli liberalci v hudo zamero, da so jih imenovali „fakcijsno opozicijo“, to je, stranko, ki zmirom nasprotuje, naj pride kar hoče, ker skrbi le sam za sebe in za svoje ljudi, drugim pa ne privoči nobene pravice. Ministrom kljubujejo, kar se dá, za potrebe ljudstva pa jim je malo mar. Zato pa mi Rožani ne bomo volili liberalca Wranna, ampak našega starega korenjaka in prijatelja č. g. prof. Andreja Einšpielerja. Ta gospod so pokazali že v deželnem zboru, da so mož za tako reč. Pri vsaki priložnosti so se potegnili za nas slovenske kmete, tako da so liberalci kar od jeze poskakovali in si mašili ušesa, da ne bi nič slišali od slovenskih pritožb. Tacega moža potrebujemo koroški Slovenci za svojega poslanca!

Iz Kanalske doline. (Volitev.) Liberalci nam silijo za poslanca spet starega liberalca, ki je zdaj šest let sedel na Dunaji, pa nikoli ni spregovoril za nas nobene besedice! Z liberalci je glasoval, kakor so oni hoteli, naj je bilo za nas kmete dobro ali slabo. Tudi smo slišali, da je liberalna stranka pri svitem cesarju in pri ministrih ob vso veljavo. Če bi tedaj g. Wrann prav dobro voljo imel, on nam ne more nič pomagati, dokler se bo držal liberalcev, in to jim je že obljubil. Nemškim liberalcem ni drugega mar, kakor nemške šole in nemški šulferajn. Najrajši bi v vsako vas postavili nemško šolo in

po dva učitelja; šole zidati in učitelje plačevati morajo pa kmeti. Naj bojo otroci lačni in bosí, za to se liberalci ne zmenijo; da hodijo le v nemško šolo, pa jim je že bolj lahko pri srcu, ker upajo, da mladi svet potem ne bo maral govoriti po slovensko in da bo tako slovenščine konec. Kmeti pa so šolskih križev in kazni in stroškov že siti; oni imajo še sto drugih skrbi, za davke, za posle, za obresti od dolgov, za obleko in za vsakdajni kruh. Še naše potrebne koze so liberalcem na poti. Liberalci so teh misli: „kmet plačaj in molči!“ Volimo tedaj rajši moža, kterega nam priporoča slovensko-katoliška stranka.

Iz Belaške okolice. (Domače zavarovalnice.) V „Celovčanki“ priporoča nekdo od zgornje Zile, naj se napravi za Koroško domača, deželna zavarovalnica proti ognju. Gosp. Jergič pa je v mestnem zboru Celovškem nasvetoval posebno zavarovalnico za mesto Celovec. Tem gospodom je tedaj še le zdaj prišlo na misel, kar je č. g. Einšpieler predlagal že pred 10—15 leti. Tak nasvet je stavil kot deželni poslanec v 4. seji dež. zbora l. 1873. Ponovil pa je nasvet kot mestni odbornik. Večkrat pa je za to pisal v časnikih „Kärntner Blatt“ in „Volksstimme“. Takrat mu liberalci niso pustili nič veljati, menda jih je vendar pamet srečala, da zdaj pobirajo njegove misli. Iz tega se pač vidi, da bi bil gosp. Einšpieler najboljši za našega poslanca na Dunaji. On je sprožil že veliko reči, ki so se prav dobro obnesle; on pozna Koroško bolj, ko vsak drugi, in se tudi ne boji, pričati resnico, če bi prav koga zabilelo. Zato pravim: volimo g. Einšpielerja za našega poslanca!

Iz Borovelj. (Vojska med liferanti in puškarji) še ni končana. Kakor veste, so se nekteri liferanti zavezali, da ne bojo dali dela tistim puškarjem, ki jih niso hoteli voliti v odbor puškarke zadruge. Po tem se ravnaajo še zmirom. Morda pride še čas, ko bojo delavcev iskali, pa jih ne bojo našli. Liferanti bi radi, naj bi bil tisti, ki puške dela, brez vse pravice, samo tisti naj bi bil gospod, ki puške prodaja. Ali je pa to prav? Ali jim bo obveljalo? Vlada tega ne sme trpeti; vlada bo morala skrbeti, da se tako uredi puškarija v Borovljah, da bojo vsi živeli, kar je zdaj izučenih. Da pa za prihodne čase ne bo preveč puškarjev, za to mora skrbeti zadruška sama. Gledati mora na to, da mojstri ne bojo jemali preveč učencev v nauk.

Iz Rude. (Cerkev in šola.) Pri nas je zdaj, hvala Bogu prepira konec, odkar imamo novega učitelja. Zdaj hodijo g. fajmošter spet radi v šolo, da otroke podučujejo v krščanskem nauku. Pa tudi v cerkvi imamo lepa opravila, in posebno smo še veseli, da imamo tako pridnega orgljarja in dobre pevce. Takega petja še nismo imeli v naši cerkvi.

Iz Dovjega. (Osnujmo bralno društvo!) Že dolgo časa ni nobenega dopisa iz Dovjega, pa danes prijel sem jes za pero in sicer zato, da sprožim misel, da bi se ustanovilo bralno društvo. Pa našlo se bo gotovo takih ljudi, ki bodo ugovarjali; zarad tega naj naštejemo koristi takega društva. Prvič bode to našo mladino odvrčevalo od nedeljskih iger in pivnic, ker do sedaj ni bilo nič drugega kratkočasje, kakor oštarija in kegljišče,

kar pa stane veliko denarja. Drugič pa bo tudi budilo naš narod k zavednosti. Da pa ne boste mislili, Bog ve koliko nas bo to stalo, naj še dostavim, da ne bo več plačila na mesec, ko 20 kr. Sloga torej, bratje, in ne pozabimo, da smo sinovi matere Slave!

Iz podjunske doline. (Naš prihodnji poslanec.) Iz začetka smo si želeli Slovence za svojega poslanca. Ko smo pa zvedeli, da nam priporočate za volitev tako imenitnega in zraven pravičnega gospoda, smo bili veseli. Gospod baron Pino je bil nekdanji okrajni glavar in pozneje cesarski namestnik na Primorskem. Tam se je naučil našega slovenskega jezika, in bil je za vse enako pravičen, tako da so ga slovenski časniki večkrat pohvalili. Sedaj kakor minister pa spet dela na to, da bi dobili vsi narodi enake pravice. Če mu razložimo naše šolske težave, gotovo nas bo rad poslušal in nam tudi pomagal, saj on ima toliko moči, da nam lahko pomaga. Peter Lax pa nam prvič v šolskih rečeh pomagati noče, ker hodi z liberalci, kateri so za 8 letno in nemško šolo; drugič pa tudi pomagati ne more, ker na Dunaji on hodi z manjšino, ki je za 8 letno in nemško šolo. Bodimo tedaj veseli, da se ne brani tako veljaven gospod, kakor je minister baron Pino, biti naš poslanec, in volimo ga enoglasno.

Od Blaškega jezera. (Saj se poznamo!) Smeha je vredno, kako so nemški liberalci zdaj vsi naši „brati“ in „prijatelji“, ker nas potrebujejo za volitve, da bi jim mi pomagali iz luže. Mi pa ne damo nič za te sladke obljube. Ali mar mislijo, da mi nič ne beremo. Ko je slovenski poslanec č. g. Andrej Einšpieler v deželnem zboru predlagal, naj bi se vender sklical kakor zbor modrih mož, da bi se posvetovali, kako pomagati kmetu, — ali ga je mar podpiral kak liberalce? Kje pa je bila takrat tista skrb za kmete, s katero se zdaj toliko hvalijo? V kranjskem deželnem zboru se je stavil ravno tisti nasvet, kakor ga je predlagal g. Einšpieler. Pa tam so drugačni poslanci, tam niso bili liberalci. Vsi so bili za to, da je kmet pomoči potreben, sklicali so posvetovanje in so sklenili veliko pametnih reči. Vsega se ve da še niso mogli izpeljati, začetek je pa že storjen, in sedaj pridejo na vrsto vse kmečke težave. Liberalni poslanci v Celovcu pa g. Einšpielerja še poslušati niso hoteli, ko je spregovoril za kmete. Ali bomo zdaj liberalce volili? Res bi bili milovanja vredni, ko bi storili kaj takega. Vsak bi nam lahko osle kazal in nam očital, da smo postavili kozla za vrtnarja.

Iz Žihpolj. (Liberalne kvante.) V nedeljo sem bil v Borovljah, kamur je 17. majnika gosp. dr. Wrann sklical svoje volilce. Sam ga nisem slišal, tudi ne morem povedati vsega, kar je govoril, le to hočem omeniti, za česa delj so bili ljudje najbolj razžaljeni in razkačeni. Trdil je, da je na Koroškem še vedno preveč duhovnikov. Poglejmo pa le v našo dekanijo! Prej smo imeli v Šmarjeti, Glinjah, Borovljah, Svečah, Kotmarejvesi enega, v Kapli po dva — tri kaplane, — zdaj pa nikjer ni nobenega. Prej smo imeli v Golšovem, na Bajtišah, v Ljubelju, pod Ljubeljem, v Št. Janžu svojega dušnega pastirja, — zdaj ga nimajo nikjer. Gosp. dohtar morebiti ne potrebuje nobenega duhovnika, mi ka-

toliški Slovenci pa po njih zdihujemo in iščemo božjo službo po daljnih in težavnih potih. Tudi to gospodu ni prav, da se bode duhovnikom pičila plača na leto (kaplani imajo na leto 210 gld., fajmoštri 315 gld.) nekaj malega zviša. Nam je to prav in ljubo, pa bolelo, da! jezilo nas je to, da je ravno tista stranka, s katero gosp. Wrann drži, lačnim železnicam vsako leto v globoko grlo metala po 20 milijonov, in tistim bogatim „krachriterjem“ l. 1873 darovala 80 milijonov. Slovenci! glejte, kake kvante se predrznejo nam praviti liberalni gospodje.

V politiki

ni posebnih novic. Rus in Anglež se ne bota vojskovala, ampak se mirno pobotala. To je pač pametno.

Volitve.

Volitve volilnih mož po raznih občinah se vršijo ravno te dni. Do srede so nam bile te znane: V okrajih Celovec-Velikovec so zmagali naši: v Prevaljah (13 volilnih mož), v Črni (4), v Blatu (5), v Možici (2). Nemški liberalci so zmagali: v Št. Jurji pri Celovcu (3), v Gospi Sveti (4), v Žreleu (3), v Grabštanji (5).

Okraj Beljak-Borovlje. Naši so zmagali v Glinjah (3), Podljubelom (5), v Rožaku (10), v Vrbi (6), M. na Zili (2). Nasprotniki so zmagali: v Borovljah (4), v Vrbi (2), M. na Zili (1).

V Trebnem pri Beljaku so po hudem boju zmagali liberalci (5 vol. mož). V Bekštanji so se borili 8 ur (od treh do enajstih). Naši so zmagali z 80 proti 73 glasom. Izvoljenih 8 narodnjakov. Živio! — Naši so nadalje zmagali v Tinjah (2), v Šmarjeti pri Velikovcu (7), v Libeličah (5) in v Žabnicah (2), v Libučah (5), v Selah, (3), v Slov. Šmihelu (4), v Šmarjeti (3), v Svečah (3).

Nadrobnejše poročilo v prihodnjem listu.

V spodnjekoroških mestih in trgih kandidira proti liberalcu Ritterju konservativni dr. Alf. žl. Kogerer iz Dunaja. Priporočamo ga meščanskim volilcem v Velikovcu, Pliberku, Kapli in Spodnjem Dravbregu.

Gospodarske stvari.

* Gospodarji snažite drevje in gnajte mu! Dolenjci imajo navado, drevje snažiti na pustni dan. Pust je pa le en dan, ki za ta posel ne zadostuje. Drevje se sme snažiti že zdaj pa tudi poznej, dokler ni meženo. Kdor tega posla ne ume, naj popraša izvedenega moža za svet. Vedite, da kakor ne zna vsak trte obrezovati, tako ne zna tudi vsak drevja snažiti. Pri tem poslu pa rabite žago, ne sekire. Rane zamažite ali z mazilom, ki se napravi iz apna, ilovice in govodnjaka, ali pa še bolj, s tekočim katranom. Stari-kovemu drevju je treba odžagati vse veje razun dveh, ktere naj mu služijo še eno leto; ko je pa drevo pognalo nove mladike, se mu še ta starina

vzame. Da bo pa tako pomlajeno drevo uspešno rastle in rodilo mu je treba tudi dobro pognojiti; kajti iz nič je le Bog svet vstvaril. Najložje se to zgodi, če naredimo okoli drevesa, toliko proč, kolikor veje dosežejo, s špičastim kolom luknje, v katere vlijemo zmes iz gnojnice, pepela ali tnalovine in vode. Lukenj zasuti ni potreba.

* V starem žitu se zaredé molji. Da to zabraniš, deni tadaj ko spravljaš žito v shrambo ali v predale med vsake 3—4 mernike nekoliko fižolovega perja, kakor skušnja uči, se molj nikdar ne loti fižola, menda mu že tudi listje njegovo smrdi, in tako si pot zaprl temu „nepridipravo“. — Nekateri gospodarji so lansko leto storili tako, in potrjujejo, da do sedaj še niso zapazili tega mrčesa v svojem žitu. Poskusite kmetovalci, ker ta pripomoček, kakor sami lahko spoznate, je silno po ceni!

* Živini zatareš uši, ako jo 2 do 3krat dobro namažeš s „češnovo“ vodó. Maži tako, da drgneš z roko nasproti kakor leži dlaka. Nekteri gospodarji rabijo živo srebro, pa to je živini škodljivo in gotovo dražje kakor česen.

* Gospodinjam, kuharicam primeri se večkrat nesreča, da se iz burkelj izpodrsne lonec in krop buši po žrvavici. Žalosten nasledek se precej pokaže. Po rokah, v katere je sopar puhal iz peči, naredi se mehurji in nastane grozna bolečina. Ako deneš precej na spečenino „suhe pšenične moke“, bolečine hitro ponehajo in mehurji se naredé. Gospodinje zapomnite se ta pripomoček.

„Dol. Novice.“

Smešničar.

Šolski nadzornik (v kmetijski šoli): „Povejte meni, Razpotnik, kaj mora mladi gospodar storiti, da pride v čast in veljavo pri sosedih?“

Učenec: „On se mora bogato oženiti.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. V Črni in Šmihelu pri Pliberku so razpisane učiteljske službe. Obe občine ste trdo slovenski, vendar nič ne stoji v oklicu, da bi moral tudi slovensko znati, kdor prosi za katero teh služb! — Gospodje nemškoliberalni učitelji si najbrž mislijo: „Kaj se bomo mi slovensko učili; naj se raje otroci učijo nemško! Tako smo zvedeli, da se je neki okrajni šolski nadzornik zadržal nad slovensko deklico: „Sprich deutsch, wir sind in einem deutschen Lande!“ (govori nemško, mi smo v nemški deželi!) Ravno šolski okraj tega gospoda nadzornika je čisto slovenski; kako da g. nadzornik noče videti nobenega Slovenca? Morda bo potrebna nova očala? — Organist in mežnar dobi službo v Skočidolu, pošta Podravlje (Föderlach) službo odda č. g. J. Sumper, župnik. — Iz Hodiš je prišla pritožba, da orgljar ne pusti otrok na kor da bi se peti učili. Stari pevci bojo pomrli, zato je treba skrbeti za mlade. — Govori se, da pride za okrajnega glavarja v Beljak g. Praxmarer iz Št. Vida, ki ne zna nič slovensko. Zmirom stara pesem! Več ko polovica

prebivalcev je slovenska, najviši uradnik v okraju pa bi ne znal govoriti z ljudmi! — V Grebinji so napovedali velik zbor nemškega šulferajna. Pripravljenih je bilo sedem godecev, ker so mislili, da pride ljudstva na tavnente. Prišel je pa samo „Obmann“ Grebinjske „Ortsgruppe“, neki oskrbnik, pa menda še trije drugi dedci. Bojda jim je bilo strašno dolg čas, ko so sedeli za mizo. Kakošno pesem so jim godeci zagodli, tega pa ni zvedel naš poročevalec. — Cerkev na Št. Urhovi gori blizu Celovca se bo popravila. Svitli cesar so dali v ta namen 300 gld. podpore. — Nekega duhovna, ki ki je šel iz Velikovca v Šmarjeto k bolnemu sobratu, zasmehovali so trije Velikovski mladi gosposdiči s klicom: „Heute werden wir in St. Margarethen fest agitiren!“ (Danes bomo v Šmarjeti močno agitirali). Ali je mar to liberalna olika? — Nek debel gospod iz Rožne doline še na cesti vpije: „Einspielerja ne bomo volili!“ Zdi se nam pa, da on niti volilni mož ni, je propadel, tedaj tudi ne bo nič volil. — Romarski vlak na Velehrad odrine iz Trsta 10. avgusta in bo sprejemal romarje na vseh postajah med Trstom in Mariborom. Koroški popotniki se sprejemajo na postajah južne železnice od Beljaka do spodnjega Dravbrega, se peljejo v Maribor in se pridružijo tam slovenskim romarjem. Za Korošce velja vožnja tje in nazaj 21 gld. 50 kr. Kdor se hoče podati na to Božjo pot, naj piše g. Ivanu Hribarju v Ljubljano po karto za železnico, in to vsaj do 10. julija t. l. — V Trušnjah pri Velikovcu so napravili pošto. — Blizo Gospe Svete sta delavca Kmetič in Eržen na tla pobila svojega tovarša Cerovnika in mu vzela žepno uro. Oba sta že pod ključem. — Nacelnik železniške postaje v Grabštanji g. Russbacher nabira ude za nemški šulferajn. Ali je mar za to postavljen v slovensko občino, da dela združbo med Slovenci in Nemci? Ali bo to po volji generalne inspekcije? — V brezno skočila in do smrti pobila se je v Trbižu 21letna dekle Albina Wiedenhofer. — Žrelski liberalci so vsi po konci zavolj zadnjega dopisa iz Žrelca, in režijo v tamošnjega g. provizorja, kakor da bi bil on pisal tisti resnični dopis. V tem pa gospodu delajo krivico; on nam ne dopisuje nikoli. Mi imamo v Žrelcu še več drugih prijateljev, ki nam povejo vse, kaj se doli godi. Saj ni daleč iz Celovca!

Na Kranjskem. Tudi mil. gosp. knezoškof Ljubljanski priporočajo, naj verniki molijo za srečne volitve.

Prvi živinski sejm na Diekšah bo 30. junija t. l.

Podpisani priporočuje se p. n. občinstvu, posebno prečastiti duhovščini, za izdelovanje slik, podob, oltarjev, prižnic, križevih potov itd. iz lesa, iz kamna in iz pravega angleškega Portlandmarmor-cementa. Vse cerkvene dela in prenovljenja spadajoča v mojo stroko izdelujem trdno in po najnižji ceni.

Fr. Ozbič,

cementni tehnik, podobar in pozlatar
šolske ulice št. 17. v Celovcu.

Za darila

se posebno priporočajo
moji vsakovrstni

šivalni stroji,

ki se lahko plačajo
tudi na

mesečne obroke.

Dober stojim za to, da
je blago pošteno. Kdor
precej plača, dobi stroj
ceneje.

Cenike pošljem zastonj.

Tudi se take mašine pri
meni popravljajo.

Zvonove lijejo **Janez Dencelnovi sinovi**
v Mariboru, kakoršno težo in
kakoršen glas kdo želi. Dencelnovi zvonovi so od
nekdaj na dobrem glasu.

Zahvala. Mi smo za našo cerkev pustili
uliti tri zvonove pri Dencelnovih sinovih v Ma-
riboru na Štajerskem. Zvonovi so lepo uliti, imajo
lepo obliko in opravo, in prav lep, veličasten glas.
Iz prijaznega hriba v Lipi prepevajo čast Bogu,
pa tudi čast poštenega mojstra Dencelna, kterega
z dobro vestjo priporočamo cerkvenim predstoj-
nikom po Koroškem.

Cerkveno predstojništvo v Lipi
pri Vrbi 11. novembra 1884. Janez Marinič,
župnik; Primož Košat, Anton Kovačič, cerkvena
ključarja.

Praktikanta iz dobre hiše, ki je dovršil
trgovinske ali vsaj spodnje
srednje šole ter je slovensčine in nemščine zmožen,
sprejme takoj slovenska trgovska hiša v Trstu.
Ponudbe pod G. G. št. 3 poste restante v Trstu.

Luskine na glavi se odpravijo s pose-
bno vodo, katero izde-
luje in prodaja brivec **Frane Krušič** v Celovcu
tik Beljaških vrat blizu cerkve sv. Duha. Flašica
velja 50 kr. Pošlje se tudi po pošti, če si jo kdo
naroči.

Tomaž Pucher, čevljar v Kranji št. 161,
prodaja, izdeluje in po-
pravlja vsakovrstne obuvala iz dobrega usnja, za
gospode in gospe; sprejema tudi naročila iz de-
žele, ako se mu pošlje mera, jih v kratkem času
izvrši in dopošlje lastniku. Cenike pošilja zastonj.

Mehove, da se ogenj podpiha, kakoršne po-
trebujejo **kovači in ključarji**, iz-
deluje najboljše in najcenejše

Matija Zupan

v Kropi na Gorenjskem (Kropp, Oberkrain).
On lahko pokaže mnogo spričeval in pohvalnih
pisem. Cenike pošilja zastonj.

Občinski tajnik, ki je že 17 let služil za
tajnika po različnih so-
seskah, zmožen nemškega in slovenskega jezika,
z dobrimi spričali, želi spet stopiti v tako službo.
Imé se izve pri vredništvu „Mira“.

V najem se dá hiša št. 10 v Slovenjem Plaj-
berzi, 1 $\frac{1}{2}$ oral travnika, z gostilnico,
kramarijo in tabačno trafiko. Hiša stoji blizu farne
cerkve.

Loterijske srečke od 16. maja.

Gradec	89	3	4	27	29
Dunaj	23	27	88	79	56

Tržna cena v Celovcu.

Ime blaga	na birno		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	40	7	10
rž	5	—	6	35
ječmen	4	60	6	—
oves	3	—	4	—
hejda	3	80	5	—
turšica	4	—	5	25
pšeno	—	—	—	—
proso	—	—	—	—
grah	—	—	—	—
leča	—	—	—	—
fižol	—	—	—	—
krompir	1	35	1	70

	na kilo	
	gld.	kr.
goveje meso	—	58
telečje meso	—	66
svinjsko meso	—	65
kostrunovo	—	44
maslo	—	98
puter	—	94
prekajen špeh	—	82
frišen špeh	—	66
mast	—	74
100 kil sena	2	30
100 kil slame	1	30
100 kil deteljnega semena	45	—

Žitne cene so nekoliko poskočile, menda za-
volj slabega vremena zadnjih dni. Upajmo pa, da
bo mraza vender enkrat konec!

V tretjič pridejo na dražbo:

12. junija. Raderjeva bajta v Wimpassingu, cenjena 149
gld. pri okr. sod. v Volšberku.

12. jun. Kmetija Krottenbauer v Fischeringu, cenjena
3250 gld., pri okr. sod. v Volšberku;

13. jun. Kmetija Höllhube v Gemmersdorfu, cenjena
4027 gld. pri okrajni sodnji v Volšberku.

15. jun. Mongusova kmetija v Rabensteinu, pri okr. sod.
v Št. Pavlu.

18. jun. Hiša Tereze Pirker v mestu Št. Vidu, cenjena
14.000 gld. pri okr. sod. v Št. Vidu.

19. jun. Kmetija Schmidbauer v Št. Martinu, cenjena
4447 gld., pri okr. sod. v Staremdvoru.

27. jun. Markova kmetija na Blatah, cenjena 3145 gld.,
pri okr. sod. v Doberli vesi.